

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών μετρούμεν χρόνον
εις την γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ετηκόσια πέντε,
τά μουτούμε κι' εν κουνιήνταυ.

Τών ὄρων μας μεταβολή, ένδιαφέρονα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὀκτώ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—ὀκτώ φράγκα καί' ἴστοχ' ἐρί.

Εἰς γινώσκιν φέρομεν παντός εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν ὄματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κι' ὁποῖος ἀπ' ἔξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Δέκα κι' ἑνέα Φεβρουαρίου,
μηνὸς μεγάλου και ὁστωρίου.

Ὁκτακόσια κι' ὀγδόνητα,
τρέχα, κτύπα και βρόνητα.

Τῆς ἐκλογῆς ἐπίσημος ἡμέρα
κι' ἄσπρο τοῦ Πεσματζόγλου πέρα

[πέρα.

Δουτὸν μὲς' στήν ἀνάρα τῆς ἐκλογῆς πεῖω
και γιὰ τὸν Πεσματζόγλου τὴν ψήφω σας ζητῶ.
Θά εἶζω μὰ ρουκέτα, θά εἶζω κι' ἕνα συμπάρο...
ἄσπρο' στὸν Πεσματζόγλου, χρυσὸ γιὰ τὸν κουμπάρο.

Καθόλου μὴν ἀκοῦτε τρελλοῦ παπῆ Βαγγέλια,
μὴ γίνεσθε κομμύτων, μήτε Τσακῆν κοπέλια,
κι' αὐτὸς ὁ Πατριάρχης κι' ὁ Πάπας ἀν' τῆς ..
δὲν ἴδαί' εἰς τώρα μ' ἐκεῖνα προκοπή.

Ψηφίστε τῆς προόδου και τῆς δουλειᾶς ἀνθρώπων,
ποῦ στέμουν τιμημένοι μὲ τοὺς' δικούς των κόπους,
κι' ὄχι τοὺς κομμωμένους, ἀποῦ τὸ Βουλευτήριον
τὸ κάνουν ἄπιατῆριον.

Ἄσπρο' στὸν Πεσματζόγλου, ψήφο' στὸν Λαϊκὸ,
ποῦ μελετᾷ νὰ λύσῃ και τὸ σταφυδικὸ,
και τοὺς κωθροὺς φλογίζει ἐν τῆς' δικαίης του σπίνδης...
ἄσπρο' στοὺς προκομμένους κι' ὄχι' στῆς κολοκῦθας.

Ἐπερασαν' στὴ Ρωσία κι' οἱ Λούκες οἱ Μεγάλοι,
κι' εἶναι καιροὺς νομίζω ν' ἀλλάξετε κεφάλι,
γιατὶ καιροὶ και χρόνοι θά φθάσουν καθὼς πᾶτε,
ποῦ μόνοι τὸ ξερό σας' στοὺς τοῖχους θά κινῶνται.

Ἄσπρο' στὸν Πεσματζόγλου, βγάλετε τον βουλευτή,
ἄσπρο γι' αὐτὸν φωνάζω σὲ καθενὸς ἀδί,
και κάθε τιμημένο κεντρῶτα δουλεντή
νὰ πάη νὰ ψηφίσῃ μὰ κἀλλη σὰν κι' αὐτή.

Ἄσπρο γι' αὐτὸν, κοπέλια τοῦ κἀθε Λαϊκά,
κι' ἂν βουλευτῆς δὲν ἔβγη θὰ χάσῃ βλέπεισ προῖμα,
κι' ἂν βουλευτῆς δὲν ἔβγη θάναυ κακο' δικὸ σας,
μὴν κλαίτε τὸν νομπάρο, κλαίτε τὸ ροιζῶ σὸς.

Ἄσπρο' στὸν Πεσματζόγλου, ψήφο' στὸ Λαϊκὸ,
ποῦ τρέξ' ἢ προκοπή τον μὲ τὰ περὰ τῆς φήμης,
ἄσπρο' στὸν Πεσματζόγλου, στὸν Γυάγκο σας λευκὸ,
ποῦ κἀτασπορὸς νὰ γίνη κι' ὁ σκουρὸς Ἰμπραήμης.

Μέγας ἀγὼν
τῶν ἐκλογῶν.

Φ. — Ἀντίελε τῶν ἐκλογῶν ἐπίσημος ἡμέρα
και τῆς τρελλῆς Ἀποκοχῆς Κυριακῆς Δευτέρου.
Λεῖτε λοιπὸν ἐπιπέσωμεν
καί' πρὸς ψοφογαϊδάρους,
και πρὸς τὰς κἀλλας σπουσασμεν
σαρκάσοντας Βουλιάρους.

Σαρκάσασμεν, ἐμπαίξασμεν
κακὴ ψυχὴ των φίλων,
και πρὸς τὰς κἀλλας τρέξασμεν
μὲ Καραβάδων μάσσα.

Μὲ σκόμματα καὶ μὲ βροχαῖς
καὶ ἀρχαῖα μεγαλεῖα
μᾶς περιμένουν ἐκκλησιαῖς,
μᾶς καρτεροὺν σχολεῖα.

Πρὸς ἐναρέτους ἀπαντοῦν
μασκαρεμμένοι φαῖλοι,
καὶ τὰ τεμένη κταντοῦν
τοῦ Καρνάβλου σταβλοῖ.

Καὶ τῶν γιγάντων ἡ φυλὴ
μὲ τρέπαια δαιμόνια
διπλᾶ τὴν σήμερον τελεῖ
δαιμονισμένων Κρόνια.

Π. — Μασκαράδες καὶ πολῖται,
ἔμπρὸς στής κάλπαις νὰ βρεθῆτε.
Μάρς, ἔμπρὸς μὲ ταμπονράδες,
ἐκλογεῖς καὶ μασκαράδες.

Μασκαράδες καὶ ἐκλογεῖς
μὲ τὰ ῥόδα τῆς αἰγῆς
δ Καρνάβαλος πηδᾷ καὶ σφαιρίδια στὸ χεῖρ
κάθε μασκαρᾶ προσφέρει.

Σήμερα τῶν Καρνιβάλων
φρενησιμὸς καὶ γκάρισμα,
ρητορειαὶ Καρνιβάλων,
καροτσάδες χάρισμα.

Σήμερα πανηγυρίζω,
σήμερα κρασί, παραῖς,
σήμερα καὶ ἐγὼ γκαρίζω
ψηφοφόρος μασκαράς.

Σήμερα στὸν κυριάρχον τὸν ἀγῶνα τὸν κλεινόν,
κατὰ πάντα τιμημένον,
καὶ συχώρη ζωτανῶν,
καὶ συχώρη πεθαμμένων.

Σήμερον ἡ βασιλεῖα κάθε μασκαρᾶ μπεκρῆ,
σήμερον ἀνοίγουν τάρου καὶ ἀναστήνονται κεκοῖ,
καὶ ψηφίζει φανερά
κάθε σκελετώδες πτόμα,
καὶ γυρίζει μὴ χαρὰ
μὲς στὸν τάρου του τοῦ χῶμα.

Σήμερον ζωή, πολῖται,
καὶ σὲ τάρους σκελετῶν,
καὶ πανηγυρὶς τελεῖται
βρυσκολάκων δημοτῶν.

Σήμερον λαὸς νικᾷ,
σήμερον τρανοὶ σαστίζουν,
καὶ ἐκλογὴς βεγαλιὰ
τὸν Καρνάβαλο φαιτίζουν.

Φ. — Σήμερα περνοῦν ἔμπρὸς μας Μακεδόνων φορεσιαῖς,
σήμερα πηδοῦν γκαμήλαις,

καὶ μολίζουν ἐκκλησιαῖς
καὶ σχολεῖα μὲ κρασολαῖς.

Σήμερα λαὸς περνεῖ
μασκαράς μὲ φαγοπότι,
καὶ προγράμματα τραπὰ
τοῦ διαβάζου Πιαρότοι.

Σήμερα καὶ ἔμπρὸς καὶ πίσω
πανοράματα ποικίλα...
μὲ τραβοῦν γὰρ τὰ ψηφίσω
καὶ ἐγὼ βλέπω τὴν γκαμήλα.

Η. — Σήμερα ξεκαρδιζομαί στὰ γέλοχα,
ξεχάνονται καὶ πόνοι καὶ καῦμοι,
κυντάζω τῆς γκαμήλας τὰ κουρέλια,
κυντάζω καὶ τῆς κάλπαις στὴ γραμμὴ.

Σήμερα, Φασουλή, δὲν βλέπω νέφη
καὶ ἀνέφελος ρουφεῖ τὸ γουργουλιδιον,
μὲ τριγυροῦν παλῆτασι μὲ τὸ τέφρι
καὶ σφαιριδιόδοται μὲ σφαιρίδιον.

Μὲ τῆς φωναῖς δὲν μ' ἄφρασαν αὐτὶ...
ρίξε μας μὴ πεντάρα, λὲν ἐκείνοι,
ρίξε μὴν ἄσπη ψηφο, λὲν αὐτοὶ...
τέτοιο κακὸ δὲν ἔχει ξαναγιγίει.

Κι' ἐγὼ, φίλε πατριώτη,
τὸν παλῆτασο προσκαλῶ,
καὶ τοῦ σφαιριδιόδοτη
τὸ χαιτῆρι δὲν χαλῶ.

Τι πρωτοφανὴς ἀντάρα
μασκαροπολιτικῆ...
νὰ σ' ἐκείνον ἡ πεντάρα,
νὰ σὲ τοῦτον τὸ κουνί.

Φ. — Σήμερα, Περικίετο, θὰ μεθῶσο,
σήμερα θ' ἀπολέσω καὶ θὰ θύσω.
Σήμερα, Περικίη, θὰ ξεμουδιάσω,
σήμερα τὰ κουνιπόουρα μου θ' ἀδέρασω.

Σήμερ' ἀπὸ τὸ κάρρο, φίλη κάρρα,
λαὸν Ἀποκρητῆς θὰ προσοφανήσω,
καὶ ἔποψηφιάν νέων θ' ἀνυμνήσω
προγράμματα, ποῦ κάνουν γὰρ τὰ κάρρα.

Σήμερον ἐρυθρὸς σὰν παπαροῦνα
ἐδάφια θεσμῶν καταδαρίζω,
βάζω στὸ μούτσουνί μου μὴ μούτσουνα
καὶ ἀτιμουτσούνους μέλλοντας ψηφίζω.

Τῆς ἐκλογῆς ἡμέρα ἔσημερώνει,
ψηφίσει τὴν ἑλῆρ καὶ τὸ κορδόνι,
ψηφίσει κάθε σύμβολον, κουνεῖ,
καὶ τρέχα τὰ χορῆφῆς στὸ Γκαϊτέ.

Τῆς ἐκλογῆς ἐπίσημος ἡμέρα
 κι' ἄσπρο τοῦ Πεσματζόγλου πέρα πέρα.

Σήμερον ὁ Καρνάβαλος μὲ κίλλαις σοβαρεύεται
 κι' ἡ σοβαρότης ἡ πολλὴ τῆς κίλλης μαπαρεύεται.
 Σήμερον ὁ Καρνάβαλος καὶ τὸν νωθρὸν ἐμὲ
 θὰ βάλῃ σὲ τρεχάματα,
 καὶ τρέχουν ἐπισημίονε σὲ κιάλους κοστοῦμε
 στυμένονε μὲ προγράμματα.

II.— Σμιγνουν τὰ σοβαρά μὲ τὰ γελοία...
 ψηφίζω σ' ἐκκλησίαις καὶ σχολαίαις.
 Ἐγὼ ψηφίζω μέσα μὲ σπουδὴ
 κι' ἀπέξ' ὁ γκαμηλιάρης τραγουδεῖ.

Ἐγὼ ψηφίζω μέσα κορδονάκι
 κι' ἀπέξω μὲ καλεῖ τὸ γαϊτανάκι.
 Ἐγὼ ψηφίζω μέσα τὸν Κολλιάκο
 κι' ἀπέξ' ὁ κόσμος τρέχει σὶνὸν παληάτο.

Ἐγὼ ψηφίζω μέσα Λυγινὸ
 κι' ἀπέξω τρέχουν ἅσα τσιμονά.
 Ἐγὼ ψηφίζω μέσα τὸν Κυριάκο
 καὶ μέλλοντα πατέρα σοβαρούς,
 ὁ δὲ Θεοδοσίον μὲ τὸ φράξο
 ἀπέξω προσφανεῖ τοὺς μαλλιαρούς.

Φ.— Ψηφίζω τὸν Κορδόνινο, ψηφίζω τὴν παρὰ...
 κατιγοροῦν τὴν γάτα μας καὶ μὰς τὴν λένε γαϊά.
 Ψηφίζω τὸν Κορδόνινο, ψηφίζω τὰ σάνδια,
 κι' ἀνάθεμα τὴν μάνα σου, ποῦ νὰ τὴν φῶν τὰ φίδια.

Ψηφίζω τὸν Δραγοῦμαρο τὸν μουσιελιγάνη...
 τῆς γαλιανῆς τὸ φῶρεμα, τῆς Ροϊόσας τὸ φουστάνι.
 Ψηφίζω τὸν Κορδόνινο καὶ ποθεμὰ φατρία...
 τῆς λεμονιάς, μορὲ παιδιὰ, ζῶτὸ λεμόνια τσίτα.

Ψηφίζω μέσα σὲ σορὸ
 μικρὰς μεγάλαις μούστραις,
 κι' αὐτὸς ποῦ σέβνει τὸ χορὸ
 τοῦ πρέπουνε μουτιούστραις.

II.— Ψήφισε τὸν Λεβίδαρο, μὸς λένε τόσο φίλοι...
 κινὰ μου, τὸν ἀνδροσίη σου βάλκον μὲς σὲ ζεμπίλι.
 Τὸν Καλλησιτῆρη ψήφισε μὲ τὸ ψηλὸ καπέλο...
 κινὰ μου, τὸ φακίδι σου βάλκο μὲς σὲ μαστίλο.

Ψηφίζουν μέσα σὲ σορὸ
 καλοντυμένονε καὶ γυμνοί,
 κι' ἂν πῆς Μαριώ μου, γιὰ γερὸ
 κι' ἐγὼ σὲ βροῦσι παστερωῶ
 νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σταμνί.

Λάβε μία σανδριά
 κι' ἄσπρο σ' ἄλλους, Φασουλῆ μου...
 δέντρον εἰ — μορὲ παιδιὰ —
 δέντρον εἶχα σὲν ἀλή μου.

Φ.— Ὑποψήφιοι χαιδεύουν καὶ φιλοῦν τὰ γένεια μου,
 μαγαζαῖτα ὄνεια μου.
 Ὑποψήφιοι χαιδεύουν καὶ φιλοῦν τὸ μοῦδι μου,
 κι' ἄσπρο σ' ἄλλους, τσοσθι μου.

Πορὸς εἶδε πρῶτον δέντρο
 καὶ κάθε μας σχολεῖ ματριό,
 καὶ μέσα σὲ Βασίλειο μαπαροδοξασμένο
 πορὸς εἶδε τὸν Καρνάβαλο μὲ κίλλαις φορεσμένο.

Ποῶς εἶδε μούτρα μασκαρᾶ
 νὰ παρασβαρῶνται ;
 ποῶς εἶδε μούτρα σοβαρᾶ
 νὰ καταμασκαρῶνται ;

Λεῖτε λοιπὸν, ἀγαπητοί, φίλοι μου ἀλλήλους,
 δεῖτε λοιπὸν ψηφίωμεν γνωρίμους μας καὶ φίλους.

Καὶ τοῦτος εἶναι φίλος
 τῆς θεᾶς μας τῆς Κοντύλας,
 καὶ ἐκεῖνος εἶναι γνώριμος
 καὶ εἰς ἡλικίαν ὄρφιμου.

Καὶ ἐκεῖνον πρῶτον βγάλε τον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ψηφίστε τον,
 καὶ ἂν ἔπειτα, μορὲ ποιητῆ, δὲν σὰς ἀρῶσι φτύσει τον.
 Ἐὰν τόσα παρακάλα των μὴ στρέψετε τὰ πόδια σας
 καὶ ἀφήσετε τους νὰ φιλοῦν τὰ μεθυσμένα χνόπα σας.

Τῶν ἔποψηφιῶν σάλα
 πιστοῦν τῆ μοῦσῃ μου,
 μ' ἔρωτοῦν τρανὰ κεφάλια
 καὶ γὰρ τὸ γαῖοθι μου.

Τρώει πάντα τὸν σὰν τοῦ καὶ ὄλους σὰς ἀσπάζεται,
 μὰ μὲ λόγια δὲν χορταίνει καὶ δὲν συναρπάζεται.

Π. — Τώρα τῆς Ἀποκρηθῆς,
 ποῦ χορτοῦν καὶ ἡ γρηθῆς,
 φέραν κάλπαις καὶ μπαλιταῖς,
 γερὰ γαρὸ σας κοπελιταῖς.

Καὶ τὴν Καθαρῆ; Δευτέρα
 κάθε ψηφοφόρου χέρα,
 ποῦχει σανιδρογαυθρα,
 ἐκαθάρισε τὴν λέρα
 τῶν καλῶν καὶ τὴν μουντιούρα.

Φ. — Ἐκλογαὶ τοῦ Βασιλείου...
 Περιλέτο μου, θ' ἀρρίσω...
 καὶ τὸν Παππαβασιλείου
 τὸν γιαιρὸ θὰ τὸν ψηφίσω.

Π. — Καὶ ἔσ' τὸν Πειραιᾶ μὸν λένε νὰ ψηφίσω τὸν Πορθη,
 ποῦ σιγνάς με παραδῆς τὸς παχὸς παρηγορεῖ,
 καὶ φανάζουν Πειραιώται
 καὶ ποικίλοι πατριῶται :
 Τοῦ Πορθη τοῦ Δημοσθένη
 δὸς του βουλευτῆς νὰ γένη.

Καὶ τὸν Βραχνῶ, βρὲ Φασουλῆ,
 μὸν τὸν ἐσώτησαν πολλοί.
 Καὶ με τοὺς ἄλλους ψήφισε καὶ τοῦτον, μαλαγῆνα,
 καὶ ἂν ὀνομάζεται Βραχνὸς ἔχει φωνὴ καμπάνα.

Τρεῖς ἄξιος ὁ Κριτοεῖθς,
 μὰ καὶ ὁ Σκινιόλης προσφιλέθς,
 καὶ οἱ θῶοί μας : οἱ Μουσοπόπουλοι, καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Θανάσης...
 φίλος καὶ ὁ Σπηλιωτόπουλος... δὸς του καὶ δὲν θὰ χάσης.

Φ. — Νῆμον ποῦλλ νὰ πέταγα νὰ πῆγαῖνα ἴσθι Σύρα,
 νὰ ψήφισα τὸν Μάτση, παιδὶ μὲ χαρακτῆρα,
 καὶ νῆλεγα ἴσθις Συριανὸς : ἀρῆστε τὰ τεφτέρια,
 καὶ ἀσπρίσετε τὸν Μάτση καὶ με τὰ δῶο σας χέρια,
 καὶ νῆλεγα ἴσθις Συριανῆς με τὸ ποῦλ μαμάρι :
 σηκώσετε σὰν καὶ ἄλλοτε ψηλὰ τὸν Καλαμάρι.

Ὅμως ποσὸς δὲν λησμονῶ
 τὸν Γούναρη τὸν Πατρινὸ,
 καὶ σκοπὸς πρὸς τοὺς Πατρινοῦς,
 ποῦ πάντα τοὺς διέπει νοῦς :

Ἄν ὄντως ἔχετε μαλὸ
 ψηφίστε τον παρακαλῶ,
 καὶ ἄνδρες καθὸς τὸν Γούναρη τιμῶν τὰ Βουλευτήρια,
 καὶ ἔκ τῶν προτέρων δέξασθε θερμὰ συχαρητήρια.

Π. — Ἐορτῆς διπλῆς ἡμέρα... πᾶμε ν' ἀποκηρύξωμε,
 πᾶμε νὰ μασκαρευθῶμε καὶ νὰ μασκαρῶνουμε,
 καὶ ἄπο τοὺς ἔποψηφιῶν λόγους νὰ γυρῶνουμε
 καὶ τῶν λόγων τὸν ἄερα νὰ τὸν μαγειρῶνουμε.

ὦ Καρνάβαλε μεγάλε,
 μὸς ἄπο τῆς κάλπαις βγάλε
 παπαγάλους ἔναν καὶ ἔνα
 γὰρ τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας...
 σὺ γὰρ μὰς καὶ ἔμεις γὰρ σένα
 τῶν, φεῖ καὶ ἴσθις αἰῶνας.

Φ. — Καὶ νῦν τοῦ Καρνάβαλου μας μεγάλ' ἡ βασιλεία,
 καὶ πάλιν καλῶς ὄρῳσε τὸ κρῆτος τὸ φερβῶνο...
 βεβαίως μασκαροτοπο μὲ δόξης μεγαλεῖα
 ἴσθις κόσμο δὲν θ' ἀγνώρισε σὰν τοῦτο τὸ Ρωμαῖκο.

Ἐτὸν Φλογαῖτῃ, τρανὸ πολίτην.

Κλαίω κάλπην σωφροσύνης, ἐπιστήμης, ἀρετῆς,
 ποῦ τῆ εἴχε γὰρ τιμὴ καὶ λατρεῖνὸς πολιτενῆς.
 Καὶ πολλοὶ μαζὶ μας κλαῖνε τέλειος κάλπης τὴν δροφάνια,
 καὶ τὴν στερανθῶν τῶρα με δακρῦθρεκτα στεφάνια.

Καὶ καμπόσαις ποικιλιαῖς,
 καὶ ἄλλοις λόγους ἀγγελιαῖς.

Ἐποδηματοποιεῖον Γεωργίου τοῦ Σιρατῆ,
 ποῦ τῆς τέχνης του τὸ κάλλος μακροχρόνιον κρατεῖ,
 βραβευθὲν εἰς τὰς ἐκδόσεις με βραβεῖα περισοδᾶ
 καὶ μεγάλα καὶ χρυσᾶ.

Καὶ εὐχεται καθεὶς πελάτης νῆχη τέσσερα ποδόσφαιρα
 μόνον γὰρ νὰ παραγγέλῃ τὸν Σιρατῆ διπλὰ ζευγάρια.
 Τὴν περιφῆμα παποσίτση, στερεὰ τε καὶ λεπτὰ...
 ἴτε... ὄρφμος τοῦ Σκαθῶν καὶ ἀξῶν τριανταεπτά.

